

‘Met de **brandweer** aan de slag, daar krijg ik **energie** van’

De nieuwe commandant van Amsterdam-Amstelland heet Elie van Strien. Hij begint al op 1 januari. Gelukkig zijn we nog net op tijd voor een eerste kennismaking.

Door: Paul de Lange en Annette de Wolde

Avontuur

Voor het uitzicht hoeft Elie van Strien (58) zijn huidige stek in Rotterdam niet te verlaten. Vanaf de 23ste verdieping biedt zijn kantoor een fraaie blik op de Maas en de Erasmusbrug. Met alle respect voor Amsterdam Zuidoost: dat uitzicht wordt straks dus wel even anders. Toch lokte het Amsterdamse avontuur dusdanig dat Van Strien kortgeleden een akkoord bereikte met burgemeester Van der Laan. Vanaf 1 januari verruilt hij de regio Rotterdam-Rijnmond voor Amsterdam-Amstelland, waar hij de nieuwe brandweercommandant wordt. Allesbehalve een eenvoudige klus, daarover is iedereen het eens. Inclusief Van Strien zelf. ‘Nu verveel ik me in Rotterdam ook niet hoor, wanneer het om de zwaarte van de klus gaat. En als het een makkelijke klus was geweest, dan had ik het ook nooit gedaan. Maar verschil is wel dat ik me in Amsterdam echt kan concentreren op de brandweer. Voor mij een belangrijk punt, want

hier heb ik een veel bredere baan. In de Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond ben ik bijvoorbeeld net zo goed verantwoordelijk voor de Ambulancedienst. Straks kan ik drie jaar lang weer echt met een brandweerkorps aan de slag. Dat is iets waar ik bij voorbaat veel energie van krijg.’

Uitdagingen

Die tijd en energie zal hij ook hard nodig hebben, weet Van Strien. Want inhoudelijk wachten hem de nodige uitdagingen in de vorm van de uitvoering van de transitie-overeenkomst. ‘En dan doel ik niet als eerste op de bezuinigingen. Natuurlijk, die moeten we nu eenmaal doorvoeren. Maar de vernieuwingen binnen het korps vormen voor mij de grootste uitdaging. De nieuwe koers van de brandweer vind ik een geweldig interessant thema. En dan niet alleen in de nieuwe kazerne in Amsterdam Zuidoost - wat in dit opzicht een belangrijk instrument

wordt. Maar de hele organisatie zal de blik naar de toekomst moeten gaan richten. Kijk, repressie blijft ongelofelijk belangrijk. Dat zal ik ook altijd met vette letters blijven roepen. Toch is dat niet het enige om een goede brandweezorg te leveren aan de burger. Wanneer iedereen hoog in het vaandel heeft: wij zijn er voor het redden van mens en dier, dan mag je ook kijken of het beter kan dan afwachten tot de telefoon gaat.’

Ruimte voor eigen invulling

Binnen de opdracht die hij heeft meegekregen ziet Van Strien voldoende ruimte voor eigen invulling. De nieuwe commandant benadrukt: hij is niet het type dat simpelweg een lijstje met opgedragen taken uitvoert. ‘Gisteren heb ik met de burgemeester de transitieovereenkomst nog eens doorgelopen. Een deel daarvan staat natuurlijk gewoon vast. Zoals die 24-uursdienst waar de eerste vijf jaar niet aan wordt getornd. Maar veel is grijs gebied. Bijvoorbeeld ook binnen dat dienstenrooster.’ Van Strien licht toe: ‘In Rotterdam, en dat zal in Amsterdam op sommige plekken misschien niet anders zijn, hebben we kazernes waar overdag een enorme piek is. ‘s Nachts is het er minder druk.

Terwijl de bezetting hetzelfde is. Daarmee zijn we nu dus aan het experimenteren. Want het is toch raar wanneer je als brandweer niet in staat bent om flexibel antwoord te geven op de dynamiek van vraag en aanbod. Binnen het 24-uurs-stelsel zijn meerdere modellen te bedenken.'

Grote verschillen

Dat er grote verschillen bestaan tussen Amsterdam en Rotterdam beseft Van Strien terdege. Niet alleen wat betreft cultuur, maar ook vaktechnisch. 'Qua risicosetting vormen de steden een wereld van verschil. Rotterdam is breed, nieuw, modern, heel erg gericht op de petrochemische industrie en het havengebied. In vergelijking met de wereldstad Rotterdam is Amsterdam een wereldstad waar de aandacht vooral ligt op de stedelijke problematiek. Want ja, als ik zo over

de Herengracht loop, dan mijmer ik ook wel: als hier iets gebeurt, dat is nog niet zo eenvoudig.' De nieuwe commandant is van plan zich veel in Amsterdam te laten zien. Boegbeeld van de brandweer worden staat hoog op zijn lijstje. 'Mijn voorname taak is vertrouwen herstellen. Dat kan alleen als ik zichtbaar ben, de mensen in de organisatie zelf spreek. Uiteraard ga ik dus alle kazernes af. Alleen moet het daar niet ophouden. Ik weet dat elke nieuwe commandant dat zegt. Maar de komende jaren wil ik structureel ruimte in mijn agenda vrijmaken voor werkbezoeken. En dan gaat het overigens net zo goed om de vrijwillige brandweer in Aalsmeer, Diemen, Amstelveen, Uithoorn, Ouder-Amstel. Die mannen en vrouwen zijn voor mij net zo goed van het grootste belang.' Van Strien wil op de eerste plaats zelf

een beeld vormen van de situatie in het brandweerkorps. 'De laatste tijd proberen veel mensen mij een beeld aan te praten. Het zit zus in Amsterdam, het zit zo in Amsterdam. Maar ik wil mijn eigen beeld vormen, mensen in de ogen kijken. En zo ook voorkomen dat ze na drie jaar denken: "Wie is toch die man met dat Brabantse accent?"'

Bergen beklimmen

Hoewel dat accent op zijn leeftijd wel niet meer zal verdwijnen. Te meer omdat Van Strien in het Noord-Brabantse blijft wonen. In dat opzicht nog een gevoelige vraag: Ajax, Feyenoord of misschien toch PSV? 'Ha, die vraag bleef natuurlijk nog open. Nou moet ik zeggen dat ik geen voetballiefhebber ben, dus ik hou het neutraal. Mijn passie is bergsport. Zolang het me lukt, beklim ik graag bergen, samen met mijn kinderen. De laatste berg die ik heb bedwongen? Eh, hoe heet-ie ook alweer, 3600 meter hoogte, aan de Italiaanse kant van de Alpen... de Simulaun!' Een foto van de besneeuwde bergtop aan de wand is het wonderschone bewijs. In elk geval is er dus één fraai uitzicht dat Elie van Strien straks wél kan meenemen naar zijn nieuwe kantoor in Amsterdam.